

Lukunäyte Helena Sinervon runokokoelmasta

Ihmisen kaltainen

WSOY, 2000

POSTIKORTTI

Näin kuvasi eilen lehdessä, ja tänään,
vaikka kyseessä on traaginen onnettomuus
ja kuulemma välttelet meitä sukulaisia,
sain halun sanoa sinulle kaksi asiaa:
Laulajan on aina hymyiltävä,
eikä hymysi myy ellet pian korjauta hampaitasi.
Lisäksi sinun pitäisi istua kivellä ja kuunnella
kuinka sisäiset hampaat jauhavat.
Mikään ei vedä vertoja! Varsinkaan aamulla,
kun voi tuijottaa ulapalle ja nähdä kuinka suuri se on,
valtava värjätty linssi josta auringon iris irtoaa
tutkimaan tämän kaupungin ihmisiä.
Älä koskaan anna saman kauhun kulkea kolmasti samaa polkua,
siitä jää aivoihin metsäkoneen jäljet, sen sijaan
sinun pitäisi kävellä näitä polkuja, veden yli
kaikki näkyy toisessa valossa, aivan kaikki:
punarinta visertää hillittömästi, vuokot, imikät!
Minä tiedän mistä minä puhun, minäkin
olen lukenut pienen olennon käpälää.

HELENA SINERVO

www.helenasinervo.fi